

В з л к з - а њ Ѡ в ц а - т а . 106.

Єдинз Вэлкз, защото были го давили Кѣчета-та, ѡ быль-
 залѣ страдалз Ѡтз ранытѣ, легналз на земањ-тѣ
 немоглз да стане. Но понѣже немалз ѡ що да ѡдѣ, кат
 видѣлз єднѣ Ѡвцѣ, молилз сѣ на нѣѣ да мѣ принес
 водѣ Ѡтз рѣкѣ-тѣ, що была тѣкла тамо близѣ, ѡ дѣ
 малз ѡ: ты ѡкомѣ дадѣши водѣ, азз ще сѣ намѣрѣѡстѣ
 ѡ Ѡвцѣ-та Ѡткѣшѣла ѡ рекѣ: Но азз ѡко ты подѣм
 водѣ, ты ѡ ѡденѣ ще мѣ поѡрѣши.

Приказка-та є за єдинз челоуѣкз злотвѣрецз, кой
 то глѣда да оулокѣва дрѣги-тѣ сз лицемѣрѣє, ѡ прѣ
 стрѣванѣ.

З а л ц ы - т ѣ . 107.

Єднѣ времѣ Зѣлцы-тѣ повдѣгнали вѣйня прѣтивѣ Ѡр
 ли-тѣ, ѡ призовавали Лисѣцы-тѣ на помѣщѣ. ѡ Ѡн
 ѡмз рекѣ: помѣгнали ви вѣхѣме, ѡко невѣхѣме, знаѣл
 кой сте вы, ѡ сз кой вѣйня ѡмате.

Приказка-та оуѣи: че който сѣ прѣпѣратз ѡ захв
 щатз пѣ сз гѣрны-тѣ ѡ сз пѣ силны-тѣ Ѡтз тѣхз сѣ
 своѣто ѡзбавлѣнѣ ѡ свѣѡ-ѣ сѣ живѣтз нежѣлѣжтз.

М р а в к а - т а . 108.

Дѣматз, че Мрѣвката що є сегѣ, на вѣтѣхо времѣ вѣ
 лѣ челоуѣкз, ѡ ѡмѣла голѣмо ѡ всегдѣшно вѣмѣнѣ
 вѣ земледѣланѣе-то, ѡ не сѣ оудовѣлѣвала на своѣ-тѣ
 трѣдове, но была крѣла ѡ плодовѣ-тѣ на вѣлжни-тѣ сѣ
 Но ѡпѣтерз разгнѣвалз сѣ зарадѣ несѣтното ѡ гравлѣнѣ
 ѡ прѣобразѣлз ѡ вѣ токѣ живѣтно, коѣто сѣ нарѣча сѣ
 Мрѣвка. Ѡвѣче тѣѣ ѡко ѡ да є прѣменила Ѡбраз-ѣ, ѡ
 сѣрцѣ-то ѡ оумз-ѣ сѣ не є прѣменила: защото дѣже
 днѣсз Ѡвѣхѣжда нѣвытѣ, ѡ свѣѣра трѣдовѣ-тѣ на др
 ги-тѣ, ѡ гѣ трѣпа ѡ крѣє за сѣвѣ сѣ.